

A Comparison of Vocabulary in Primary Education Chinese Textbooks “I Love Chinese” and “Open Sesame Chinese”

Nattanon Teerapanyawatt¹

Research Institute of International Chinese Language Education,
Beijing Language and Culture University, Beijing 100083 P.R. China
E-mail: Nattanon.nnt@hotmail.com

(received 24 July 2024) (revised 7 November 2024) (accepted 11 November 2024)

Abstract

The purpose of this research is 1) to study the vocabulary systems of two sets of primary school Chinese textbooks and 2) to compare the vocabulary in these two textbook sets. The study employed qualitative research methods through content analysis of two textbooks: “I Love Chinese” and “Open Sesame Chinese.” The results revealed the following: 1) In terms of vocabulary quantity, the “I Love Chinese” textbooks added an average of 20.2 new words per book, while the “Open Sesame Chinese” textbooks added an average of 6.6 new words per book. Regarding vocabulary difficulty, “I Love Chinese” contained 507 words not included in the YCT table, whereas “Open Sesame Chinese” contained 198 such words. A frequency analysis showed that “I Love Chinese” included 412 frequently used words, while “Open Sesame Chinese” contained 284. Analyzing by word type, both sets of textbooks had the highest numbers of nouns, followed by verbs and adjectives. 2) When comparing the two, “I Love Chinese” contained more words overall and introduced vocabulary more consistently than “Open Sesame Chinese.” Both sets featured a relatively high number of words outside the YCT list. Additionally, both textbook series demonstrated effective selection and organization of vocabulary. Frequently used words were introduced early in the books, and less commonly used words were progressively added in later volumes.

Keywords: Vocabulary; Chinese textbooks; primary education

¹ Ph.D. student, Teaching Chinese as a Foreign Language Major.

การศึกษาเปรียบเทียบระบบคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาจีนระดับประถมศึกษาชุด “ฉันรักภาษาจีน” และ “ภาษาจีนธรรมชาติ”

ณัฐนนท์ ธีรปัญญาวัฒน์²

สถาบันวิจัยการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ มหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง ปักกิ่ง 100083

สาธารณรัฐประชาชนจีน

อีเมล Nattanon.nnt@hotmail.com

วันรับบทความ 24 กรกฎาคม 2567 วันแก้ไขบทความ 7 พฤศจิกายน 2567

วันตอบรับตีพิมพ์บทความ 11 พฤศจิกายน 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาจีนระดับประถมศึกษา 2 ชุด 2) เพื่อเปรียบเทียบศัพท์ในแบบเรียนภาษาจีนระดับประถมศึกษา 2 ชุด โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา จากแบบเรียนภาษาจีนระดับประถมศึกษาชุด “ฉันรักภาษาจีน” และชุด “ภาษาจีนธรรมชาติ” ผลการวิจัยพบว่า 1) ในด้านจำนวนคำศัพท์พบว่าแบบเรียน “ฉันรักภาษาจีน” มีศัพท์เพิ่มขึ้น 20.2 คำ ต่อเล่ม แบบเรียน “ภาษาจีนธรรมชาติ” มีคำศัพท์เพิ่ม 6.6 คำ ต่อเล่ม ในด้านความยากง่าย แบบเรียน “ฉันรักภาษาจีน” มี คำศัพท์นอกตาราง YCT 507 คำ และแบบเรียน “ภาษาจีนธรรมชาติ” มี 198 คำ จากการวิเคราะห์คำศัพท์ตามความถี่ในการใช้พบว่า แบบเรียน “ฉันรักภาษาจีน” มีคำศัพท์ที่ตรงกับคำศัพท์ที่ใช้บ่อย 412 คำ แบบเรียน “ภาษาจีนธรรมชาติ” มีคำศัพท์ที่ตรงกับคำศัพท์ที่ใช้บ่อย 284 คำ และจากการวิเคราะห์ประเภทของคำพบว่า แบบเรียนทั้ง 2 ประเภทของคำที่มีมากที่สุดได้แก่ 1 คำนาม 2 คำกริยา 3 คำคุณศัพท์

2) จากการเปรียบเทียบพบว่า (1) แบบเรียน “ฉันรักภาษาจีน” มีจำนวนคำศัพท์มากกว่าแบบเรียน “ภาษาจีนธรรมชาติ” แต่แบบเรียน “ฉันรักภาษาจีน” มีการเพิ่มขึ้นของคำศัพท์ที่สม่ำเสมอกว่า (2) แบบเรียนทั้งสองชุดมีจำนวนคำศัพท์นอกตาราง YCT ค่อนข้างสูง (3) พบว่าแบบเรียนทั้งสองมีการเลือกและจัดลำดับคำศัพท์ได้ดี โดยมีการจัดลำดับคำศัพท์ที่ใช้บ่อยไว้ในเล่มแรก ๆ และค่อย ๆ เพิ่มจำนวนคำศัพท์ที่ใช้น้อยกว่าเข้ามาในแบบเรียน

คำสำคัญ ระบบคำศัพท์ แบบเรียนภาษาจีน ระดับประถมศึกษา

² นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ

1. บทนำ

การเรียนรู้ภาษาจีนได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในหลายประเทศทั่วโลก ในภาษาจีนมีคำศัพท์ที่ใช้แทนปรากฏการณ์กระแสความนิยมเรียนภาษาจีนที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทั่วโลกว่า 汉语热 (Chinese Popular) ช่วงที่ผ่านมามีการเรียนรู้ภาษาจีนในประเทศไทยก็ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากเช่นกัน จนสามารถเรียกกระแสความนิยมเรียนภาษาจีนในประเทศไทยเป็นภาพย่อของกระแสความนิยมเรียนภาษาจีนที่แพร่ไปทั่วโลก (Huang et al., 2013) การเรียนการสอนภาษาจีนยุคหลังจากประเทศไทยได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับสาธารณประชาชนจีนในปี พ.ศ.2518 การควบคุมการเรียนการสอนภาษาจีนของรัฐบาลไทยก็ผ่อนปรนลงในปีพ.ศ.2532 (Manomaivibool, 2007) และในปีพ.ศ.2542 กระทรวงศึกษาธิการได้มีการสนับสนุนให้โรงเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่นอกเหนือจากโรงเรียนจีนเปิดการเรียนการสอนในวิชาภาษาจีนมากขึ้น (Wu, 2011) และในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพ.ศ. 2544 และ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพ.ศ.2551 ให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาจีน ทำให้การเรียนการสอนภาษาจีนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในประเทศไทยได้ขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว

ในการเรียนการสอนภาษาจีน สื่อการเรียนการสอนที่สำคัญอันดับต้น ๆ คือแบบเรียนภาษาจีน แบบเรียนภาษาจีนไม่ได้เป็นแค่เพียงสื่อการสอนแต่แบบเรียนยังทำหน้าที่เป็นผู้กำหนดแนวทาง เนื้อหา และความยากง่ายในการเรียนการสอน แบบเรียนภาษาจีนที่ดีต้องมีเนื้อหาเหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน Xing Qianqian (2022) และต้องมีความสอดคล้องกับหลักสูตรนั้น ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด

การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ แบบเรียนภาษาจีนยังมีปัญหาในการกำหนดมาตรฐานในการเลือกใช้แบบเรียนในโรงเรียนของประเทศไทยที่ยังไม่มีเกณฑ์กลางในการเลือกแบบเรียนทำให้ โรงเรียนส่วนหนึ่งเลือกใช้แบบเรียนที่นำเข้าจากประเทศจีน และอีกส่วนหนึ่งเลือกที่จะใช้ แบบเรียนที่นำโครงร่างของ แบบเรียนที่นำเข้าจากประเทศจีนผสมผสานกับความต้องการของผู้เรียนชาวไทยแล้วเรียบเรียงขึ้นมาใหม่ แต่พบว่าแบบเรียนทั้งสองประเภทยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนชาวไทยได้ดีเท่าที่ควร แบบเรียนที่นำเข้าจากประเทศจีนเนื้อหาในการเรียนการสอนยังห่างไกลกับชีวิตจริงของผู้เรียน แบบเรียนที่เรียบเรียงโดยชาวไทย ยังขาดการบูรณาการหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง (Li et al., 2020) จากปัญหาที่กล่าวมาในข้างต้นทำให้มีผู้สนใจศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ แบบเรียนภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวไทยเป็นจำนวนมาก เพื่อหวังว่าจะพัฒนาองค์ความรู้มาพัฒนาแบบเรียนภาษาจีนให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนชาวไทยได้ดียิ่งขึ้น ในส่วนของการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแบบเรียนภาษาจีนสำหรับผู้เรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาสามารถแบ่งได้เป็น 4 กลุ่มดังนี้ 1. ศึกษาความเหมาะสมของแบบเรียนภาษาจีน 2. ศึกษาการเรียบเรียงแบบเรียนภาษาจีน 3. ศึกษาเปรียบเทียบแบบเรียนภาษาจีน 4. ศึกษาการใช้งานของแบบเรียนภาษาจีน (Chen, 2019) การศึกษาคำศัพท์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาการเรียบเรียงแบบเรียนภาษาจีน คำศัพท์ในแบบเรียนเป็นส่วนที่มีความสำคัญในการเรียนการสอนภาษาจีน ในแบบเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานการคัดเลือกคำศัพท์มาใส่ในแบบเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Zhou & Liu, Research into Vocabularies of Chinese Elementary Intensive Reading Textbooks, 2012) คำศัพท์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะส่งผล

ต่อประสิทธิภาพในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน เพราะปริมาณคำศัพท์ การกระจายตัวของคำศัพท์อีกทั้ง จำนวนครั้งที่คำศัพท์ปรากฏในแบบเรียน ส่งผลโดยตรงกับการจำของผู้เรียน (Zhao, On the Evaluation of Teaching Materials for Teaching Chinese as a Foreign Language, 1998) การศึกษาเกี่ยวกับ แบบเรียน ในระดับประถมศึกษาที่มีการศึกษากันเป็นวงกว้าง แต่การศึกษาที่เกี่ยวกับระบบคำศัพท์ของ แบบเรียนภาษาจีน ยังมีจำนวนไม่มาก ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษาระบบคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาจีนระดับประถมศึกษา และผู้วิจัย ได้เลือกศึกษาเปรียบเทียบแบบเรียนภาษาจีนระดับประถมศึกษา “ฉันรักภาษาจีน” และ “ภาษาจีนหรรษา” เนื่องจาก แบบเรียน “ภาษาจีนหรรษา” พิมพ์ครั้งแรกในปีพ.ศ.2549 และมีการพิมพ์ซ้ำถึง 16 ครั้ง แบบเรียน “ภาษาจีนหรรษา” จึงเป็นตัวแทนของ แบบเรียนภาษาจีนที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายเป็นเวลานาน และ แบบเรียน “ฉันรักภาษาจีน” เป็นแบบเรียนที่พิมพ์ครั้งแรกในปีพ.ศ. 2563 เป็นตัวแทนของแบบเรียนที่มีความทันสมัย จากการวิจัยครั้งนี้สามารถนำเอาองค์ความรู้ในการจัดระบบคำศัพท์ของ แบบเรียนทั้งสองชุดไป ใช้เป็นหลักในการในการออกแบบและเรียบเรียง แบบเรียนภาษาจีนในระดับประถมศึกษาในอนาคตได้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพระบบคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาจีนระดับประถมศึกษา “ฉันรักภาษาจีน” และ “ภาษาจีนหรรษา”
2. เพื่อเปรียบเทียบระบบคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาจีนระดับประถมศึกษา “ฉันรักภาษาจีน” และ “ภาษาจีนหรรษา”

3. การทบทวนวรรณกรรม

Jiang Xin (1998) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์กับการเรียนการสอนภาษาที่สองว่า คำศัพท์เป็นหนึ่งในอุปสรรคที่สำคัญของการเรียนภาษาที่สอง เพราะจากงานวิจัยพบว่าผู้เรียนมีอัตราส่วนในการใช้คำศัพท์ผิดมีมากกว่าอัตราส่วนในการใช้ไวยากรณ์ผิด Zhao Jinming (2004) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยและการเรียนการสอนคำศัพท์ว่า การวิจัยและการเรียนการสอนคำศัพท์เป็นรากฐานที่สำคัญของระบบการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ จากงานวิจัยทั้งสองที่กล่าวไปข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของระบบคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาจีน การเรียนการสอนที่มีการจัดการของระบบคำศัพท์ที่ดีจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการเรียนภาษาจีน

Zhou Xuelin (1996) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับจำนวนคำศัพท์ต่อบทเรียนว่า ถ้าบทเรียนมีความยาวประมาณ 1,500 คำ ควรจะมีคำศัพท์ประมาณ 40 คำ และจากคำศัพท์ทั้งหมดไม่ควรมีคำศัพท์ยากเกิน 10 คำ และถ้าบทเรียนมีความยาวประมาณ 1,500 คำ มีคำศัพท์เกิน 70 คำ และมีคำศัพท์ยากเกินกว่า 15 คำ จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกถึงภาระในการเรียนที่หนักเกินไป และส่งผลให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่ายและไม่สนุกกับการเรียน Yang Defeng (1997) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับปริมาณคำศัพท์ว่า แบบเรียนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติในระดับพื้นฐานควรมีคำศัพท์อยู่ประมาณ 20-30 คำต่อบทเรียน ระดับกลางประมาณ 40 คำต่อบทเรียน

และระดับสูงประมาณ 60 คำต่อบทเรียน ปริมาณคำศัพท์ที่เยอะเกินไปทำให้การเรียนการสอนยากขึ้น เพราะผู้เรียนจะสนใจกับการหาคำแปลของคำศัพท์จนไม่สนใจเนื้อหาในบทเรียนและการร่วมกิจกรรมในห้องเรียนก็น้อยลงไปด้วย Zhao Jinming (1998) ได้อธิบาย ข้อเสียของการมีคำศัพท์ในบทเรียนจำนวนมากจนเกินไปโดยยกตัวอย่าง 《速成汉语初级教程 Elementary Crash-Course of Chinese》 การที่แบบเรียนมีคำศัพท์เยอะเกินไปทำให้การนำคำศัพท์ที่เรียนผ่านไปแล้วนำมาปรากฏในบทต่อไปทำได้ยากขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อความจำของผู้เรียนอีกทั้งทำให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่ายและไม่สนุกกับการเรียน Yang Jizhou (2003.) ได้เสนอว่าแบบเรียนภาษาจีนระดับพื้นฐานควรมีคำศัพท์อยู่ประมาณ 20 คำต่อบทเรียน และในแบบเรียนทุกบทไม่จำเป็นต้องมีจำนวนคำศัพท์ที่เท่ากันทั้งหมด แต่ปริมาณคำศัพท์ในแต่ละบทต้องมีพอ ๆ กันและไม่มีบทไหนที่มีคำศัพท์จำนวนมากจนเกินไป หรือน้อยจนเกินไป จากงานวิจัยสามารถเห็นได้ว่าปริมาณคำศัพท์ที่เหมาะสมควรมีอยู่ประมาณ 20 ถึง 60 คำ และไม่ควรเกินกว่า 70 คำต่อบทเรียน ปริมาณคำศัพท์ที่มากเกินไปสามารถส่งผลกระทบต่อความจำและความสนใจในการเรียนของผู้เรียนได้ จากงานวิจัยข้างต้นจะเห็นได้ว่าผลของงานวิจัยหลายชิ้นชี้ไปในทางเดียวกันว่าปริมาณคำศัพท์ที่มากเกินไปส่งผลเสียกับการเรียนภาษาจีน

Zhou Xiaobing และ Chen Nan (2014) ศึกษาเปรียบเทียบระบบคำศัพท์และการปรับตัวให้เข้ากับสภาพการใช้งานในต่างประเทศของแบบเรียนภาษาจีน พบว่าจำนวนคำศัพท์ของแบบเรียนที่เรียบเรียงโดยชาวต่างชาติมีจำนวนรวมคำศัพท์ที่น้อยกว่า มีความยากง่ายที่น้อยกว่าและมีการอธิบายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องวัฒนธรรมมากกว่าแบบเรียนที่เรียบเรียงโดยชาวจีน Zhang Li (2015) ศึกษา ระบบคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาจีนสำหรับเด็ก พบว่าแบบเรียนที่เรียบเรียงโดยชาวต่างชาติจะมีปริมาณคำศัพท์ที่น้อยกว่าและง่ายกว่าแบบเรียนที่เรียบเรียงโดยชาวจีน Cheng Lizhou (2015) ศึกษา คำศัพท์ในแบบเรียนการอ่านภาษาจีนพบว่าในแบบเรียนมีระดับความยากของคำศัพท์เพิ่มขึ้นตามลำดับ Zhou Xiaobing และ Zhang Peng (2018) ศึกษา การเลือกคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติพบว่า แบบเรียนที่เรียบเรียงโดยชาวต่างชาติเลือกคำศัพท์พื้นฐานที่สามารถสะท้อนสภาพสังคมของประเทศนั้น ๆ ได้ดีกว่าและคำศัพท์มีความถี่ในการใช้ในชีวิตประจำวันสูงกว่า แบบเรียนที่เรียบเรียงโดยชาวจีน Zhou Xiaobing และ Li Tianyu (2019) ศึกษา คำศัพท์ของแบบเรียน Chinese Made Easy และ Easy Steps to Chinese พบว่า Easy Steps to Chinese มีการเพิ่มความยากของคำศัพท์ที่น้อยกว่า เหมาะสำหรับนักเรียนระดับมัธยม

จากการศึกษาพบว่างานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบเรียนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติยังมีไม่มากและงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่ศึกษาแบบเรียนภาษาจีนสำหรับผู้ใหญ่ งานวิจัยที่ศึกษาแบบเรียนภาษาจีนสำหรับเด็กยังมีผู้วิจัยไม่มากนัก ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษาระบบคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาจีนสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาเพื่อเติมเต็มช่องว่างในการวิจัย

4. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยการวิเคราะห์แบบเรียนภาษาจีนสองชุดที่ใช้อยู่ในประเทศไทย คือแบบเรียนภาษาจีนชุด “ฉันรักภาษาจีน” ระดับประถมศึกษาจัดพิมพ์โดย Foreign Language Teaching and Research Press สาธารณรัฐประชาชนจีน และแบบเรียนภาษาจีนชุด “ภาษาจีนสรรชา” ระดับประถมศึกษาจัดพิมพ์โดย Beijing Language And Culture University Press สาธารณรัฐประชาชนจีน ผู้วิจัยเลือกแบบเรียนทั้งสองชุดเนื่องจากแบบเรียน “ภาษาจีนสรรชา” พิมพ์ครั้งแรกในปีพ.ศ.2549 และมีการพิมพ์ซ้ำถึง 16 ครั้ง แบบเรียน “ภาษาจีนสรรชา” จึงเป็นตัวแทนของแบบเรียนภาษาจีนที่ได้รับการยอมรับแพร่หลายเป็นเวลานาน และแบบเรียน “ฉันรักภาษาจีน” เป็นแบบเรียนที่พิมพ์ครั้งแรกในปีพ.ศ. 2563 เป็นตัวแทนของแบบเรียนที่มีความทันสมัย อีกทั้งแบบเรียนทั้งสองชุดยังเป็นแบบเรียนภาษาจีนสำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษาชาวไทยที่จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนเหมือนกันและมีจำนวนเล่มที่เท่ากัน

ดังนั้นการวิจัยจึงเลือกแบบเรียนภาษาจีนชุด “ฉันรักภาษาจีน” ระดับประถมศึกษาพิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2563 โดย Foreign Language Teaching and Research Press สาธารณรัฐประชาชนจีน และแบบเรียนภาษาจีนชุด “ภาษาจีนสรรชา” ระดับประถมศึกษาพิมพ์ครั้งที่ 16 พ.ศ.2562 โดย Beijing Language And Culture University Press สาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นเป้าหมายในการวิเคราะห์ครั้งนี้

4.1 ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ศึกษาระบบคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาจีนชุด “ฉันรักภาษาจีน” ระดับประถมศึกษา และแบบเรียนภาษาจีนชุด “ภาษาจีนสรรชา” ระดับประถมศึกษา ใน 4 ด้าน ประกอบไปด้วย 1.จำนวนคำศัพท์ในแบบเรียน 2. ความยากง่ายของคำศัพท์ในแบบเรียน 3.ความถี่ในการใช้คำศัพท์ในแบบเรียน และ 4.ประเภทของคำศัพท์ในแบบเรียนเท่านั้น โดยการศึกษาจำนวนคำศัพท์ในแบบเรียนและจำนวนคำศัพท์ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละเล่ม การศึกษาความยากง่ายของคำศัพท์โดยการเทียบคำศัพท์ของแบบเรียนกับรายการคำศัพท์ของ Youth Chinese Test (YCT) การศึกษาความถี่ในการใช้คำศัพท์ในแบบเรียนโดยการเทียบคำศัพท์ของแบบเรียนกับรายการคำศัพท์ภาษาจีนที่ใช้อยู่ (ระดับ 1-6) การศึกษาประเภทของคำศัพท์ในแบบเรียนโดยใช้เครื่องมือแบ่งคำพร้อมทั้งทำเครื่องหมายประเภทของคำอัตโนมัติและคำนวณผลการทำเครื่องหมายของประเภทของคำศัพท์

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ศึกษาความยากง่ายของคำศัพท์โดยใช้เทียบคำศัพท์จากรายการคำศัพท์ของ Youth Chinese Test (YCT) ความถี่ในการใช้คำศัพท์อ้างอิงรายการคำศัพท์ภาษาจีนที่ใช้อยู่ (ระดับ 1-6) จาก International Curriculum For Chinese language Education และการศึกษาประเภทของคำศัพท์ในแบบเรียนโดยใช้เครื่องมือแบ่งคำและทำเครื่องหมายคำอัตโนมัติ ในคลังข้อมูลภาษา Zhonghua Yuwen (<http://corpus.zhonghuayuwen.org>)

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลจากประมวลคำศัพท์ท้ายเล่มจากแบบเรียนภาษาจีนชุด “ฉันรักภาษาจีน” ระดับประถมศึกษา และแบบเรียนภาษาจีนชุด “ภาษาจีนสรรชา” ระดับประถมศึกษา

5. ผลการวิจัย

แบบเรียนภาษาจีนชุด “ฉันรักภาษาจีน” ระดับประถมศึกษา ประกอบด้วยแบบเรียนทั้งหมด 6 เล่ม ในแต่ละเล่มจะประกอบไปด้วยบทเรียน 12 บท และทุก ๆ 3 บทจะมีบทบทวนแทรกอยู่ แบบเรียนภาษาจีนชุด “ภาษาจีนสรรชา” ระดับประถมศึกษา ประกอบด้วยแบบเรียนทั้งหมด 12 เล่ม แต่แบบเรียนชุด “ภาษาจีนสรรชา” ที่มีวางขายในท้องตลาดมีเพียงเล่ม 1-6 และการวิจัยครั้งนี้จะใช้แบบเรียนชุด “ภาษาจีนสรรชา” เล่ม 1-6 ในการวิจัยเท่านั้น แบบเรียนชุด “ภาษาจีนสรรชา” ในแต่ละเล่มจะประกอบไปด้วยบทเรียนจำนวน 8 บท

5.1 จำนวนคำศัพท์ในแบบเรียน

จากการรวบรวมคำศัพท์ของแบบเรียนภาษาจีนชุด “ฉันรักภาษาจีน” และ “ภาษาจีนสรรชา” จากคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในคำศัพท์ใหม่ในบทเรียน (新 生 词) แต่ไม่รวมถึงคำศัพท์ที่ปรากฏในแบบฝึกหัดหรือส่วนอื่นที่ไม่ใช่คำศัพท์ใหม่ในบทเรียน พบว่าแบบเรียนภาษาจีนชุด “ฉันรักภาษาจีน” มีคำศัพท์จากเล่ม 1-6 รวมทั้งสิ้น 830 คำ และแบบเรียนภาษาจีนชุด “ภาษาจีนสรรชา” มีคำศัพท์จากเล่ม 1-6 รวมทั้งสิ้น 450 คำ ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางแสดงจำนวนคำศัพท์ของแบบเรียนภาษาจีนชุด “ฉันรักภาษาจีน” และ “ภาษาจีนสรรชา”

ชื่อหนังสือ	จำนวน(คำ)	จำนวนเฉลี่ยต่อบท(คำ)	จำนวนที่เพิ่มขึ้น		
			จำนวน(คำ)	อัตราร้อยละ	
ฉันรักภาษาจีน	เล่ม 1	101	8.42		
	เล่ม 2	117	9.75	16	15.84
	เล่ม 3	141	11.75	24	20.51
	เล่ม 4	125	10.42	-16	-11.34
	เล่ม 5	144	12.00	19	15.20
	เล่ม 6	202	16.83	58	40.27
	รวม	830			
ภาษาจีนสรรชา	เล่ม 1	58	7.25		
	เล่ม 2	70	8.75	12	20.68
	เล่ม 3	75	9.37	5	7.14
	เล่ม 4	78	9.75	3	4.00
	เล่ม 5	78	9.75	0	0.00
	เล่ม 6	91	11.37	13	16.66
	รวม	450			

เมื่อพิจารณาเป็นรายเล่มจะพบว่าแบบเรียนภาษาจีนชุด “ฉันรักภาษาจีน” จะมีคำศัพท์อยู่ระหว่าง 101 - 202 คำ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 133.33 คำต่อเล่ม จากการเปรียบเทียบจำนวนคำศัพท์ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละ

เล่ม โดยวิธีการคำนวณคือ นำคำศัพท์ในเล่มถัดไป ไปลบกับจำนวนคำศัพท์ในเล่มก่อน และอัตราร้อยละของจำนวนศัพท์ที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับแบบเรียนเล่มก่อนหน้าเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$x = \left(\frac{A - B}{B} \right) \times 100$$

โดย X แทนอัตราร้อยละของจำนวนศัพท์ที่เพิ่มขึ้น A แทนจำนวนคำศัพท์ใน แบบเรียนเล่มก่อน B แทนจำนวนคำศัพท์ใน แบบเรียนเล่มถัดไป

จะพบว่าจะมีการเพิ่มขึ้นตั้งแต่ 16 คำถึง 58 คำ แต่จากแบบเรียนเล่มที่ 3 ถึงเล่มที่ 4 มีคำศัพท์ ลดลง 16 คำ หรือคิดเป็นร้อยละ -11.34 แบบเรียนภาษาจีนชุด “ภาษาจีนพระราช” จะมีคำศัพท์อยู่ระหว่าง 58-91 คำ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 75 คำต่อเล่ม จากจำนวนคำศัพท์ที่เพิ่มขึ้นในแบบเรียนแต่ละเล่มจะพบว่าจะมีการเพิ่มขึ้นตั้งแต่ 0 คำถึง 13 คำ ในแบบเรียนเล่มที่ 3 และเล่มที่ 4 มีคำศัพท์จำนวนเท่ากันจึงไม่มีคำศัพท์เพิ่มขึ้น

5.2 ความยากง่ายของคำศัพท์

การวิเคราะห์ความยากง่ายของแบบเรียนภาษาจีนชุด “ฉันรักภาษาจีน” และ “ภาษาจีนพระราช” ใช้การเทียบคำศัพท์ในแบบเรียนกับรายการคำศัพท์ของ Youth Chinese Test (YCT) การสอบ YCT แบ่งออกเป็น 4 ระดับ (1-4) โดย YCT ระดับ1 มีคำศัพท์ 80 คำ YCT ระดับ 2 มีคำศัพท์ 150 คำ YCT ระดับ 3 มีคำศัพท์ 300 คำ YCT ระดับ 4 มีคำศัพท์ 600 คำ (Chinese Testing International Co., Ltd, 2023) คำศัพท์ที่ไม่มีอยู่ในตารางคำศัพท์ของ YCT จะถูกจัดอยู่ในหมวดคำศัพท์นอกตาราง หลังจากการเทียบคำศัพท์กับตารางคำศัพท์ของ YCT เสร็จสิ้นผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม Microsoft Excel เพื่อคำนวณจำนวนคำศัพท์และอัตราร้อยละของคำศัพท์ในแต่ละระดับ

ตารางที่ 2 ตารางวิเคราะห์คำศัพท์ตามความยากง่ายของแบบเรียนภาษาจีนชุด “ฉันรักภาษาจีน” และ “ภาษาจีนพระราช” โดย

เทียบกับคำศัพท์ Youth Chinese Test (YCT)

ชื่อหนังสือ	เล่ม	ระดับ1		ระดับ2		ระดับ3		ระดับ4		รวมระดับ1-4		คำศัพท์นอกตาราง		รวม (คำ)
		จำนวน (คำ)	อัตรา ร้อยละ	จำนวน (คำ)	อัตรา ร้อยละ	จำนวน (คำ)	อัตรา ร้อยละ	จำนวน (คำ)	อัตรา ร้อยละ	จำนวน (คำ)	อัตรา ร้อยละ	จำนวน (คำ)	อัตรา ร้อยละ	
ฉันรักภาษาจีน	เล่ม 1	50	49.50	11	10.89	10	9.90	1	0.99	72	71.29	29	28.71	101
	เล่ม 2	19	16.24	16	13.68	11	9.40	13	11.11	59	50.43	58	49.57	117
	เล่ม 3	5	3.55	14	9.93	26	18.44	12	8.51	57	40.43	84	59.57	141
	เล่ม 4	5	4.00	3	2.40	9	7.20	13	10.40	30	24.00	95	76.00	125
	เล่ม 5	8	5.56	11	7.64	13	9.03	19	13.19	51	35.42	93	64.58	144
	เล่ม 6	1	0.50	7	3.47	23	11.39	23	11.39	54	26.73	148	73.27	202
รวม		88	10.60	62	7.47	92	11.08	81	9.76	323	38.92	507	61.08	830
ภาษาจีนพระราช	เล่ม 1	26	44.83	8	13.79	2	3.45	0	0.00	36	62.07	22	37.93	58
	เล่ม 2	22	31.43	14	20.00	11	15.71	2	2.86	49	70.00	21	30.00	70
	เล่ม 3	11	14.67	8	10.67	7	9.33	1	1.33	27	36.00	48	64.00	75
	เล่ม 4	8	10.26	11	14.10	16	20.51	16	20.51	51	65.38	27	34.62	78
	เล่ม 5	5	6.41	12	15.38	15	19.23	12	15.38	44	56.41	34	43.59	78
	เล่ม 6	5	5.49	4	4.40	22	24.18	14	15.38	45	49.45	46	50.55	91
รวม		77	17.11	57	12.67	73	16.22	45	10.00	252	56.00	198	44.00	450

จากการวิเคราะห์คำศัพท์ตามความยากง่ายของคำศัพท์แบบเรียนภาษาจีนชุด “ฉันรักภาษาจีน” และ “ภาษาจีนพระราช” พบว่าแบบเรียน “ฉันรักภาษาจีน” มีคำศัพท์ที่อยู่นอกตารางจำนวน 507 คำหรือคิดเป็น

ร้อยละ 61.08 ของคำศัพท์ทั้งหมด แบบเรียน “ภาษาจีนพระราช” มีคำศัพท์ที่อยู่นอกตารางจำนวน 198 คำ หรือคิดเป็นร้อยละ 44.00 ของคำศัพท์ทั้งหมด

จากตารางที่ 2 สามารถเห็นได้ว่าความยากง่ายของคำศัพท์ในแบบเรียน “ฉันรักภาษาจีน” เมื่อเทียบระดับความยากง่ายของคำศัพท์ตามตารางคำศัพท์ YCT จะมีความเปลี่ยนแปลงจากเล่มที่ 1 ถึงเล่มที่ 2 ที่มีคำศัพท์ YCT ระดับ 1 จำนวนมากที่สุด แต่ในเล่มที่ 3 มีคำศัพท์ YCT ระดับ 2, 3 จำนวนมากที่สุด และเล่มที่ 4 ถึง 6 มีคำศัพท์ YCT ระดับ 4 จำนวนมากที่สุด และคำศัพท์ระดับอื่น ๆ จะลดหลั่นไปตามลำดับ เช่นเดียวกันแบบเรียน “ภาษาจีนพระราช” เล่มที่ 1 ถึง 3 มีคำศัพท์ YCT ระดับ 1 มีจำนวนมากที่สุด และเล่มที่ 4 ถึง 6 จะมีคำศัพท์ YCT ระดับ 3, 4 มีจำนวนมากที่สุด

5.3 ความถี่ในการใช้คำศัพท์

การวิเคราะห์คำศัพท์ตามความถี่ในการใช้โดยการอ้างอิงรายการคำศัพท์ภาษาจีนที่ใช้อยู่ รายการคำศัพท์ภาษาจีนที่ใช้อยู่จาก International Curriculum For Chinese language Education (2014) รายการคำศัพท์ภาษาจีนที่ใช้อยู่จะแบ่งคำศัพท์ออกเป็น 6 ระดับ ระดับ 1 หมายถึงคำศัพท์ที่มีการใช้งานบ่อยที่สุด ระดับ 6 หมายถึงคำศัพท์ที่มีการใช้งานน้อยที่สุดในรายการคำศัพท์ คำศัพท์ที่ไม่ปรากฏอยู่ในตารางคำศัพท์จะถูกจัดอยู่ในคำศัพท์นอกตาราง

จากการวิเคราะห์คำศัพท์ตามความถี่ในการใช้พบว่า แบบเรียน “ฉันรักภาษาจีน” มีคำศัพท์ที่ตรงกับรายการคำศัพท์ภาษาจีนที่ใช้อยู่อยู่ 412 คำ คิดเป็นร้อยละ 49.64 จากคำศัพท์ทั้งหมดและมีคำศัพท์นอกตารางทั้งหมด 418 คำคิดเป็นร้อยละ 50.36 จากคำศัพท์ทั้งหมด แบ่งตามลำดับความถี่ในการใช้ได้ดังนี้ ระดับ 1 จำนวน 142 คำ คิดเป็นร้อยละ 17.11 ระดับ 2 จำนวน 73 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.80 ระดับ 3 จำนวน 85 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.24 ระดับ 4 จำนวน 65 คำ คิดเป็นร้อยละ 7.83 ระดับ 5 จำนวน 39 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.70 ระดับ 6 จำนวน 8 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.96

แบบเรียน “ภาษาจีนพระราช” มีคำศัพท์ที่ตรงกับรายการคำศัพท์ภาษาจีนที่ใช้อยู่อยู่ 284 คำ คิดเป็นร้อยละ 63.11 จากคำศัพท์ทั้งหมดและมีคำศัพท์นอกตารางทั้งหมด 166 คำหรือคิดเป็นร้อยละ 36.89 จากคำศัพท์ทั้งหมด แบ่งตามลำดับความถี่ในการใช้ได้ดังนี้ ระดับ 1 จำนวน 136 คำ คิดเป็นร้อยละ 30.22 ระดับ 2 จำนวน 65 คำ คิดเป็นร้อยละ 14.44 ระดับ 3 จำนวน 61 คำ คิดเป็นร้อยละ 13.56 ระดับ 4 จำนวน 14 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.11 ระดับ 5 จำนวน 7 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.56 ระดับ 6 จำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.22

5.4 ประเภทของคำศัพท์

การวิเคราะห์คำศัพท์ตามประเภทของคำศัพท์ของแบบเรียนภาษาจีนชุด “ฉันรักภาษาจีน” และ “ภาษาจีนพระราช” จะมีการแบ่งคำศัพท์ที่เป็นกลุ่มคำให้เหลือเป็นคำ โดยเครื่องมือแบ่งคำและทำเครื่องหมายคำอัตโนมัติ ในคลังข้อมูลทางภาษา Zhonghua Yuwen (<http://corpus.zhonghuayuwen.org>)

แบบเรียน “ฉันรักภาษาจีน” ก่อนการแบ่งคำศัพท์มีคำศัพท์ทั้งสิ้น 830 คำ หลังจากการแบ่งคำศัพท์มีคำศัพท์ทั้งสิ้น 1,005 คำ แบบเรียน “ภาษาจีนพระราช” ก่อนการแบ่งคำศัพท์มีคำศัพท์ทั้งสิ้น 450 คำ หลังจากการแบ่งคำศัพท์มีคำศัพท์ทั้งสิ้น 481 คำ เครื่องมือแบ่งคำและทำเครื่องหมายคำอัตโนมัติ จะจำแนกคำศัพท์ออกเป็น 31 ประเภทดังนี้ 1. สามานยนาม (普通名词) 2. คำนามบอกเวลา (时间名词) 3. คำนามแสดง

ทิศทางตำแหน่ง (方位名) 4. คำนามแสดงสถานที่ (处所名词) 5. ชื่อบุคคล (人名) 6. แซ่ (姓) 7. ชื่อ (名) 8. ชื่อสถานที่ (地名) 9. ชื่อชนเผ่า (族名) 10. ชื่อองค์กร (机构名) 11. ชื่อเฉพาะอื่น ๆ (其他专名) 12. คำกริยา (动词) 13. คำกริยาใช้เพื่อบอกทิศทางของการกระทำ (趋向动词) 14. กริยาเชื่อม (联系动词) 15. คำกริยาซึ่งแสดงความสามารถหรือความปรารถนา (能愿动词) 16. คำคุณศัพท์ (形容词) 17. คำจำแนกความแตกต่าง (区别词) 18. ตัวเลข (数词) 19. ลักษณะนาม (量词) 20. คำกริยาวิเศษณ์ (副词) 21. คำสรรพนาม (代词) 22. คำบุพบท (介词) 23. คำสันธาน (连词) 24. คำเสริม (助词) 25. คำอุทาน (叹词) 26. คำเลียนเสียง (拟声词) 27. สำนวน (习用语) 28. คำย่อ (缩略语) 29. คำอุปสรรค (前接成分) 30. คำปัจจัย (后接成分) 31. อื่น ๆ แต่เพื่อง่ายต่อการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้จัดรวมได้เป็น 11 ประเภท ดังนี้ 1. คำนาม (名词) 2. คำกริยา (动词) 3. คำคุณศัพท์ (形容词) 4. ตัวเลข (数词) 5. ลักษณะนาม (量词) 6. คำกริยาวิเศษณ์ (副词) 7. คำสรรพนาม (代词) 8. คำบุพบท (介词) 9. คำสันธาน (连词) 10. คำเสริม (助词) 11. อื่น ๆ

ตารางที่ 3 ตารางแสดงประเภทของคำศัพท์ของแบบเรียนภาษาจีนชุด “ฉันรักภาษาจีน” และ “ภาษาจีนหรรษา”

ชื่อหนังสือ	ฉันรักภาษาจีน						รวม
	เล่ม 1	เล่ม 2	เล่ม 3	เล่ม 4	เล่ม 5	เล่ม 6	
เล่ม	จำนวนคำ (อัตราร้อยละ)	จำนวนคำ (อัตราร้อยละ)	จำนวนคำ (อัตราร้อยละ)	จำนวนคำ (อัตราร้อยละ)	จำนวนคำ (อัตราร้อยละ)	จำนวนคำ (อัตราร้อยละ)	จำนวนคำ (อัตราร้อยละ)
คำนาม (名词)	65(62.50%)	76(58.46%)	86(53.75%)	96(56.14%)	100(54.95%)	118(45.74%)	541(53.83%)
คำกริยา (动词)	9(8.65%)	32(24.62%)	40(25.00%)	43(25.15%)	37(20.33%)	73(28.29%)	234(23.28%)
คำคุณศัพท์ (形容词)	3(2.88%)	9(6.92%)	18(11.25%)	16(9.36%)	7(3.85%)	24(9.30%)	77(7.66%)
ตัวเลข (数词)	12(11.54%)	2(1.54%)	0(0.00%)	6(3.51%)	10(5.49%)	0(0.00%)	30(2.99%)
ลักษณะนาม (量词)	1(0.96%)	0(0.00%)	0(0.00%)	0(0.00%)	8(4.4%)	6(2.33%)	15(1.49%)
คำกริยวิเศษณ์ (副词)	1(0.96%)	3(2.31%)	4(2.50%)	4(2.34%)	11(6.04%)	15(5.81%)	38(3.78%)
คำสรรพนาม (代词)	11(10.58%)	1(0.77%)	4(2.50%)	0(0.00%)	1(0.55%)	3(1.16%)	20(1.99%)
คำบุพบท (介词)	0(0.00%)	2(1.54%)	1(0.63%)	1(0.58%)	3(1.65%)	3(1.16%)	10(1.00%)
คำสันธาน (连词)	0(0.00%)	1(0.77%)	0(0.00%)	0(0.00%)	2(1.10%)	2(0.78%)	5(0.5%)
คำเสริม (助词)	2(1.92%)	1(0.77%)	2(1.25%)	0(0.00%)	0(0.00%)	13(5.04%)	18(1.79%)
อื่น ๆ	0(0.00%)	3(2.31%)	5(3.13%)	5(2.92%)	3(1.65%)	1(0.39%)	17(1.69%)
รวม	104	130	160	171	182	258	1,005
ชื่อหนังสือ	ภาษาจีนหรรษา						รวม
เล่ม	เล่ม 1	เล่ม 2	เล่ม 3	เล่ม 4	เล่ม 5	เล่ม 6	
เล่ม	จำนวนคำ (อัตราร้อยละ)	จำนวนคำ (อัตราร้อยละ)	จำนวนคำ (อัตราร้อยละ)	จำนวนคำ (อัตราร้อยละ)	จำนวนคำ (อัตราร้อยละ)	จำนวนคำ (อัตราร้อยละ)	จำนวนคำ (อัตราร้อยละ)
คำนาม (名词)	18(28.57%)	36(50.70%)	56(69.14%)	34(40.96%)	42(50.00%)	35(35.35%)	221(45.95%)
คำกริยา (动词)	10(15.87%)	7(9.86%)	10(12.35%)	16(19.28%)	20(23.81%)	28(28.28%)	91(18.92%)
คำคุณศัพท์ (形容词)	3(4.76%)	6(8.45%)	3(3.70%)	15(18.07%)	8(9.52%)	21(21.21%)	56(11.64%)
ตัวเลข (数词)	10(15.87%)	5(7.04%)	2(2.47%)	1(1.20%)	1(1.19%)	0(0.00%)	19(3.95%)
ลักษณะนาม (量词)	0(0.00%)	1(1.41%)	0(0.00%)	2(2.41%)	1(1.19%)	1(1.01%)	5(1.04%)
คำกริยวิเศษณ์ (副词)	1(1.59%)	4(5.63%)	1(1.23%)	10(12.05%)	5(5.95%)	6(6.06%)	27(5.61%)
คำสรรพนาม (代词)	15(23.81%)	6(8.45%)	5(6.17%)	0(0.00%)	2(2.38%)	3(3.03%)	31(6.44%)
คำบุพบท (介词)	1(1.59%)	1(1.41%)	1(1.23%)	2(2.41%)	2(2.38%)	2(2.02%)	9(1.87%)
คำสันธาน (连词)	0(0.00%)	0(0.00%)	1(1.23%)	1(1.20%)	3(3.57%)	2(2.02%)	7(1.46%)
คำเสริม (助词)	3(4.76%)	3(4.23%)	0(0.00%)	2(2.41%)	0(0.00%)	0(0.00%)	8(1.66%)
อื่น ๆ	2(3.17%)	2(2.82%)	2(2.47%)	0(0.00%)	0(0.00%)	1(1.01%)	7(1.46%)
รวม	63	71	81	83	84	99	481

จากการวิเคราะห์คำศัพท์ตามประเภทของคำพบว่าแบบเรียน “ฉันรักภาษาจีน” 3 อันดับประเภทของคำที่มีมากที่สุดได้แก่ อันดับ 1 คำนาม 541 คำ คิดเป็นร้อยละ 53.83 อันดับ 2 คำกริยา 234 คำ คิดเป็นร้อยละ 23.28 อันดับ 3 คำคุณศัพท์ 77 คำ คิดเป็นร้อยละ 7.66 แบบเรียน “ภาษาจีนหรรษา” อันดับ 1 คำนาม 221 คำ คิดเป็นร้อยละ 45.95 อันดับ 2 คำกริยา 91 คำ คิดเป็นร้อยละ 18.92 อันดับ 3 คำคุณศัพท์ 56 คำ คิดเป็นร้อยละ 11.64

6. อภิปรายผล

6.1 สภาพระบบคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาจีนระดับประถมศึกษา“ฉันทักภาษาจีน” และ“ภาษาจีนหรรษา”

จากการศึกษาระบบคำศัพท์ของ แบบเรียนภาษาจีนชุด“ฉันทักภาษาจีน”พบว่า แบบเรียนชุดนี้มีคำศัพท์ทั้งหมดอยู่ที่ 830 คำ เฉลี่ยอยู่ที่ 138.33 คำต่อเล่มหรือ 11.53 คำต่อบท และในระหว่างเล่มมีคำศัพท์เพิ่มเฉลี่ยอยู่ที่ 20.20 คำ โดยแบบเรียนชุดนี้ออกแบบให้ใช้เล่มละหนึ่งปีการศึกษา ประมาณ 80 คาบเรียน และ แบบเรียนแต่ละเล่มจะมี 12 บท โดยเฉลี่ยแต่ละบทจะมีเวลาในการเรียนการสอนประมาณ 6.6 คาบเรียน ด้านความยากง่ายของคำศัพท์ พบว่า จำนวนคำนอกตาราง YCT มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ระดับ 3 และระดับ1 แบบเรียน“ฉันทักภาษาจีน”มีจำนวนคำศัพท์นอกตาราง YCT เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากเล่มที่ 1 คำศัพท์นอกตาราง YCT เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 8.91 ต่อเล่ม จึงสังเกตได้ว่า แบบเรียนชุดนี้ควบคุมความยากของคำศัพท์ได้ค่อนข้างที่จะดี ในด้านความถี่ในการใช้งาน พบว่ามีคำศัพท์นอกตารางจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ระดับ 1 และระดับ 3 อัตราการเพิ่มขึ้นของคำศัพท์นอกตารางมีอัตราและทิศทางที่คล้ายกับคำศัพท์นอกตาราง YCT จากการวิเคราะห์ประเภทคำศัพท์ของ แบบเรียนพบว่าค่านามมีจำนวนมากที่สุดรองลงมาคือ คำกริยา และคำคุณศัพท์ ประเภทคำที่มีปริมาณน้อยที่สุดเมื่อไม่นับรวมคำประเภทคำอื่น ๆ คือคำสันธาน จำนวน 5 คำ

จากการศึกษาระบบคำศัพท์ของ แบบเรียนภาษาจีนชุด“ภาษาจีนหรรษา”พบว่า แบบเรียนชุดนี้มีคำศัพท์ทั้งหมดอยู่ที่ 450 คำ เฉลี่ยอยู่ที่ 75 คำต่อเล่มหรือ 11.38 คำต่อบท และในระหว่างเล่มมีคำศัพท์เพิ่มเฉลี่ยอยู่ที่ 6.6 คำ โดยแบบเรียนชุดนี้ออกแบบให้ใช้ปีการศึกษาละ 2 เล่มแต่ แบบเรียนที่มีจำหน่ายมีเพียง 6 เล่ม ในการวิจัยครั้งนี้จึงถือว่า แบบเรียนชุดนี้มี 6 เล่มใช้เล่มละปีการศึกษา ในแบบเรียนไม่ได้กำหนดเวลาในการเรียนการสอน ด้านความยากง่ายของคำศัพท์ พบว่าจำนวนคำนอกตาราง YCT มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ระดับ 1 และระดับ 3 แบบเรียน“ภาษาจีนหรรษา”มีจำนวนคำศัพท์นอกตาราง YCT เฉลี่ยอยู่ที่ ร้อยละ 44.00 แต่แบบเรียนเล่มที่ 3 มีคำศัพท์นอกตารางมากที่สุดร้อยละ 64.00 เพิ่มจากเล่มก่อนหน้าถึงร้อยละ 34 และเล่มถัดไปคำศัพท์นอกตาราง YCT ลดลงร้อยละ 29.38 จึงสังเกตได้ว่าแบบเรียนชุดนี้ยังควบคุมความยากของคำศัพท์ได้ไม่ค่อยดีนัก ในด้านความถี่ในการใช้งาน พบว่ามีคำศัพท์นอกตารางจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ระดับ 1 และระดับ 2 อัตราการเพิ่มขึ้นของคำศัพท์นอกตารางมีอัตราและทิศทางที่คล้ายกับคำศัพท์นอกตาราง YCT จากการวิเคราะห์ประเภทคำศัพท์ของ แบบเรียนพบว่าค่านามมีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ คำกริยา และคำคุณศัพท์ ประเภทคำที่มีปริมาณน้อยที่สุดเมื่อไม่นับ รวมคำประเภทคำอื่น ๆ คือลักษณะนาม จำนวน 5 คำ

6.2 เปรียบเทียบระบบคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาจีนระดับประถมศึกษา“ฉันทักภาษาจีน” และ“ภาษาจีนหรรษา”

ในด้านจำนวนคำศัพท์ในแบบเรียน จากการเปรียบเทียบพบว่าจำนวนคำศัพท์ของแบบเรียนภาษาจีนชุด “ฉันทักภาษาจีน” และ“ภาษาจีนหรรษา” พบว่าถ้าเปรียบเทียบ แบบเรียนที่มีการจัดจำหน่ายอยู่ในท้องตลาดแบบเรียนทั้งสองชุดมีจำนวนคำศัพท์ที่แตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยแบบเรียน“ฉันทักภาษาจีน” มี

คำศัพท์มากกว่าแบบเรียน“ภาษาจีนธรรมดา” อยู่ที่ 380 คำ แต่ถ้าพิจารณาว่า แบบเรียน“ฉันรักภาษาจีน” ออกแบบให้ แบบเรียนทั้งชุดมี 12 เล่ม แล้วแบบเรียน 6 เล่มแรกมีจำนวนคำศัพท์ 450 คำ แบบเรียน 6 เล่มหลัง จะต้องมีคำศัพท์ไม่ต่ำกว่า 450 คำ ดังนั้น แบบเรียน“ฉันรักภาษาจีน”ทั้งชุด 12 เล่มน่าจะมีความถี่คำศัพท์ไม่ต่ำกว่า 900 คำซึ่งจะมีคำศัพท์รวมมากกว่า แบบเรียน“ภาษาจีนธรรมดา” อย่างแน่นอน แต่ถ้ามองจากการจัดการคำศัพท์แบบเรียน“ฉันรักภาษาจีน” เป็นแบบเรียนสมัยใหม่ มีการจำแนกคำศัพท์ให้เป็นคำศัพท์ที่นักเรียนต้องอ่านได้ และคำศัพท์(ตัวอักษร)ที่นักเรียนต้องเขียนได้ ทำให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ในด้านการจัดแบ่งจำนวนคำศัพท์ในแต่ละเล่มพบว่าแบบเรียนทั้งสองมีคำศัพท์เพิ่มขึ้นเกือบทุกเล่ม แต่แบบเรียน“ฉันรักภาษาจีน” เล่ม 4 มีจำนวนคำศัพท์ลดลงจากเล่มก่อนหน้าถึง 16 คำ คิดเป็นร้อยละ 11.34 ถ้าพิจารณาประกอบกับความยากง่าย และความถี่ในการใช้งานคำศัพท์จะพบว่าแบบเรียน“ฉันรักภาษาจีน” เล่ม 4 มีคำศัพท์นอกตาราง YCT และรายการคำศัพท์ภาษาจีนที่ใช้อยู่มีจำนวนมากที่สุดเมื่อเทียบกับ แบบเรียนในชุดเดียวกันจึงอาจเป็นเหตุผลให้ผู้เรียบเรียงลดปริมาณคำศัพท์ในเล่มดังกล่าวลงก็เป็นได้ จากการวิเคราะห์พบว่าแบบเรียนทั้งสองเล่มมีการเพิ่มจำนวนคำศัพท์ในจำนวนที่มากในเล่มที่ 6 เหมือนกันทั้งสองชุด แบบเรียน“ฉันรักภาษาจีน” เล่มที่ 6 มีจำนวนคำศัพท์เพิ่มจากเล่มก่อนหน้าถึง 58 คำหรือคิดเป็นร้อยละ 40.27 แบบเรียน“ภาษาจีนธรรมดา” เล่มที่ 6 มีจำนวนคำศัพท์เพิ่มจากเล่มก่อนหน้าถึง 13 คำคิดเป็นร้อยละ 16.66

ในการวิเคราะห์คำศัพท์ตามความยากง่ายกับรายการคำศัพท์ของ Youth Chinese Test (YCT) พบว่าแบบเรียนทั้งสองชุดมีคำศัพท์นอกตารางอยู่เป็นจำนวนมาก โดยแบบเรียน“ฉันรักภาษาจีน” และ “ภาษาจีนธรรมดา” มีคำศัพท์นอกตารางอยู่ที่ร้อยละ 61.08 และร้อยละ 44.00 ตามลำดับ การเรียบเรียงแบบเรียนภาษาจีนโดยไม่ใช้คำศัพท์นอกตารางเป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะทำได้ยาก แต่คำศัพท์นอกตารางที่ปรากฏในคำศัพท์ต้องอยู่ในปริมาณที่เหมาะสม โดยอ้างอิงจากงานวิจัยของLi Quan และJin Yunzhen (2008) ที่ได้เสนออัตราส่วนคำศัพท์ในตาราง และคำศัพท์นอกตารางของแบบเรียนภาษาจีนระดับพื้นฐานควรอยู่ที่ประมาณ ร้อยละ80 ต่อร้อยละ 20 ตามลำดับ จะเห็นได้ชัดว่าแบบเรียนทั้งสองชุดมีปริมาณคำศัพท์นอกตารางเกินกว่าอัตราส่วนเป็นจำนวนมาก แต่มีอีกปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณคำศัพท์นอกตารางของแบบเรียนทั้งสองชุดคือแบบเรียนทั้งสองชุดเป็นแบบเรียนที่สร้างขึ้นสำหรับนักเรียนชาวไทยมีการใส่ศัพท์เฉพาะลงไปแบบเรียน เช่น 泰国人(คนไทย) ปรากฏในแบบเรียน“ภาษาจีนธรรมดา” เล่มที่ 1 บทที่ 5 木瓜沙拉 (ส้มตำ) ปรากฏในแบบเรียน“ฉันรักภาษาจีน” เล่มที่ 6 บทที่ 5 เป็นต้น คำศัพท์ประเภทนี้จะถูกจัดไปอยู่ในกลุ่มของคำศัพท์นอกตาราง และเหตุผลอีกประการที่ส่งผลให้คำศัพท์นอกตารางมีอัตราส่วนมากเพราะการแบ่งคำศัพท์ของ YCT กับ แบบเรียนทั้งสองไม่เหมือนกัน เช่น ใน แบบเรียนนับว่า 星期一(วันจันทร์) เป็นหนึ่งคำ แต่คำศัพท์ของ YCT แยก 星期一(วันจันทร์) เป็น 星期 กับ 一 สองคำ ในการวิจัยในอนาคตอาจจะต้องนำคำศัพท์ของแบบเรียนไปแยกคำก่อนที่จะนำมาเทียบกับตารางคำศัพท์อาจจะทำให้ปริมาณคำศัพท์นอกตารางลดลงเป็นอย่างมากก็เป็นได้

ในด้านความถี่ในการใช้งานจะพบว่าแบบเรียนทั้งสองเล่มมีการเลือกนำคำศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้งานสูงมาใส่ในแบบเรียนเล่มแรก ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ Ren Jingwen (2019) ที่กล่าวไว้ว่าการเรียบเรียงแบบเรียน

ของชาวต่างชาติต้องเรียนเนื้อหาที่จำเป็นก่อน ในแบบเรียน“ภาษาจีนธรรมดา” มีคำศัพท์ที่ระดับ 1 ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้งานสูงสุดถึงร้อยละ 67.24 และแบบเรียน“ฉันรักภาษาจีน” มีคำศัพท์ระดับ 1 ที่มีความถี่ในการใช้งานสูงสุดถึงร้อยละ 43.56 และพบว่าในเล่มต่อ ๆ ไปของแบบเรียนทั้งสองชุดจำนวนมีคำศัพท์ระดับ 1 ในจำนวนที่น้อยลงและมีคำศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้งานต่ำกว่าในปริมาณที่มากขึ้นอย่างเป็นลำดับ และการวิจัยพบว่า แบบเรียนทั้งสองชุดมีจำนวนคำศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้งานอยู่ในระดับ 5-6 ในปริมาณที่น้อยซึ่งสอดคล้องหลักการในการเรียบเรียงแบบเรียนที่ต้องคำนึงถึงผู้เรียน (Li J. , 2016) ที่เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาที่ยังใช้ภาษาที่ค่อนข้างง่ายและเป็นภาษาที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวันเป็นส่วนใหญ่

จากการวิเคราะห์คำศัพท์ตามประเภทของคำจะพบว่าประเภทคำศัพท์ในแบบเรียนทั้งสองชุดมีความคล้ายคลึงกันแบบเรียนชุด“ฉันรักภาษาจีน” และแบบเรียนชุด“ภาษาจีนธรรมดา” มีจำนวนคำนามมากที่สุด และวิเคราะห์ประเภทของคำนามของแบบเรียนทั้งสองชุด คำสามัญนาม(普通名词) จะมีจำนวนที่มากที่สุด ในแบบเรียนชุด“ฉันรักภาษาจีน” มีคำสามัญนามถึง 441 คำ แบบเรียนชุด“ภาษาจีนธรรมดา” มีจำนวนคำสามัญนามถึง 147 คำ จำนวนรองลงมาตามลำดับจะเป็นคำนามบอกเวลา (时间名词) คำนามแสดงทิศทางตำแหน่ง (方位名) ชื่อสถานที่ (地名) และชื่อสถานที่ (地名) ที่พบในแบบเรียนทั้งสองชุดส่วนใหญ่จะเป็นชื่อประเทศหรือชื่อเมืองเช่น 泰国 (ประเทศไทย) 中国 (ประเทศจีน) 美国 (ประเทศสหรัฐอเมริกา) 曼谷 (กรุงเทพมหานคร) 北京 (กรุงปักกิ่ง) เป็นต้น

จากการศึกษาคำศัพท์ของแบบเรียนชุด“ฉันรักภาษาจีน” และแบบเรียนชุด“ภาษาจีนธรรมดา” ใน 4 ด้านประกอบด้วย จำนวนคำศัพท์ในแบบเรียน 2. ความยากง่ายของคำศัพท์ 3.ความถี่ในการใช้คำศัพท์ และ4. ประเภทของคำศัพท์พบว่า

จากการเปรียบเทียบระบบคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาจีนระดับประถมศึกษาชุด“ฉันรักภาษาจีน” และชุด“ภาษาจีนธรรมดา” 1.พบว่าแบบเรียนชุด“ฉันรักภาษาจีน” มีจำนวนคำศัพท์ที่มากกว่าแบบเรียนชุด“ภาษาจีนธรรมดา” แต่แบบเรียนชุด“ฉันรักภาษาจีน” มีการเพิ่มขึ้นของจำนวนคำศัพท์ที่สม่ำเสมอกว่าแบบเรียนชุด“ภาษาจีนธรรมดา” 2.พบว่าแบบเรียนทั้งสองชุดมีจำนวนคำศัพท์นอกตาราง YCT ค่อนข้างสูง 3.พบว่าแบบเรียนทั้งสองชุดมีการเลือกและจัดลำดับคำศัพท์ในแบบเรียนได้ดีมีการจัดลำดับคำศัพท์ที่ซับซ้อนไว้ในเล่มแรก ๆ และค่อย ๆ เพิ่มจำนวนคำศัพท์ที่มีการใช้น้อยกว่าเข้ามาในแบบเรียน และจากการเปรียบเทียบแบบเรียนทั้งสองชุด พบว่า แบบเรียนที่เรียบเรียงในปีพ.ศ.2549 อย่าง แบบเรียนชุด“ภาษาจีนธรรมดา”และแบบเรียนที่เรียบเรียงในปีพ.ศ.2563 มีความแตกต่างกันไม่ค่อนมาก แต่ที่ต่างกันได้ชัดคือการพยายามลดภาระของผู้เรียน เช่น แบบเรียน“ฉันรักภาษาจีน”ทั้งชุด 12 เล่มน่าจะมีคำศัพท์ไม่ต่ำกว่า 900 คำ แต่แบบเรียนชุด“ภาษาจีนธรรมดา” มีคำศัพท์ลดลงเหลือ 830 คำ พร้อมทั้งจำแนกคำศัพท์เป็นคำศัพท์ที่ต้องอ่านได้กับคำศัพท์ที่ต้องเขียนได้เป็นการลดภาระของผู้เรียนลง ผู้เรียบเรียงแบบเรียนภาษาจีนในระดับประถมศึกษาสามารถนำแนวทางการลดภาระของผู้เรียนไปปรับใช้เพื่อเสริมประสิทธิภาพและสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนได้

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. โรงเรียนหรือผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถนำผลการวิจัยไปประกอบการคัดเลือกแบบเรียนที่จะใช้ใน ระดับประถมศึกษาได้
2. ผู้เรียบเรียงแบบเรียนภาษาจีนในระดับประถมศึกษาสามารถนำผลการศึกษาไปพัฒนาระบบคำศัพท์ในแบบเรียนได้

7.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งต่อไปสามารถศึกษาความยากง่ายโดยนำเทคโนโลยีการตัดคำเช่น Jieba Wordcut มาเตรียมคำศัพท์ก่อนเปรียบเทียบเพื่อเพิ่มความแม่นยำของการวิจัย
2. การศึกษาครั้งต่อไปสามารถเปรียบเทียบแบบเรียนระดับประถมศึกษาระหว่างแบบเรียนที่เรียบเรียงโดยชาวไทยและแบบเรียนที่เรียบเรียงโดยชาวจีน
3. การศึกษาครั้งต่อไปสามารถศึกษาเปรียบเทียบเนื้อหาในบทเรียนของแบบเรียนชุด “ฉันรักภาษาจีน” และแบบเรียนชุด “ภาษาจีนพระราช”

บรรณานุกรม

- Chen, R. L. (2019). A review of research on Chinese teaching materials for primary and secondary schools in Thailand in the past ten years. *Journal of Elegance and Classic*, (07), 98-100. (in Chinese)
- Cheng, L. Z. (2015). Statistics and analysis of vocabulary in primary reading textbooks for Chinese as a foreign language. *Education Teaching Forum*, (26), 88-89. <https://doi.org/CNKI:SUN:JYJU.0.2015-36-044> (in Chinese)
- Chinese Testing International Co., Ltd. (2023, 6 22). *Youth Chinese Test Introduction*. Chinese Testing. <https://www.chinesetest.cn/gosign.do?id=1&lid=0#> (in Chinese)
- Confucius Institute Headquarters/Hanban. (2014). *International Curriculum for Chinese Language Education*. Beijing Language and Culture University Press.
- Huang, N. J., Feng, X., Qiu, Y. H., Wang, Q. S., & Zhao, Y. Q. (2013). A Research on the teaching and learning conditions of Chinese as a foreign language in Central Thailand. *Journal of Liuzhou Vocational & Technical College*, 13(02), 47-52+58. (in Chinese)
- Jiang, X. (1998). Research on vocabulary acquisition and its significance in teaching. *Language Teaching and Linguistic Studies*, (3), 65-73. (in Chinese)
- Li, D. Q., Huang, Y. Q., & Ma, Y. Y. (2020). A Survey on the current situation and needs of Chinese learning in Thailand. *Journal of Qiqihar Teachers College*, (5), 92-94.

- Li, J. (2016). On the principles of writing comprehensive textbooks for Chinese as a foreign language. *Journal of Language and Literature Studies*, (10), 152-154. (in Chinese)
- Li, Q., & Jin, Y. Z. (2008). Optimizing the compilation of TCFL textbooks. *Applied Linguistics*, 4, 108-117. <https://doi.org/10.16499/j.cnki.1003-5397.2008.04.012> (in Chinese)
- Manomaivibool, P. (2007). Development of the Chinese language in Thailand. *Journal of Letters*, 36, 64-82. (in Thai)
- Ren, J. W. (2019). *Traditional Chinese 1 (Revised Edition)*. SE-ED Education. (in Thai)
- Wu, J. P. (2011). The current situation, problems and countermeasures of Chinese education and promotion in Thailand. *Journal of Jimei University*, 13(02), 59-63. (in Chinese)
- Xing, Q. Q. (2022). Research on the evaluation of era and cultural principles of Chinese as a second language textbook: A case study of 301 sentences in Chinese conversation. *Bulletin of Chinese Language Teaching*, 1198(4), 78-79. (in Chinese)
- Yang, D. F. (1997). On the standardization of teaching materials for teaching Chinese as a foreign language. *Language Teaching and Linguistic Studies*, (03), 17-29. (in Chinese)
- Yang, J. Z. (2003.). Some thoughts on compiling elementary Chinese textbooks. *Language Teaching and Linguistic Studies*, (4), 52-57. (in Chinese)
- Zhang, L. (2015). A study on vocabulary of Chinese textbook for overseas children. *Journal of Guangdong University of Foreign Studies*, (6), 35-40+99. <https://doi.org/CNKI:SUN:GDWY.0.2015-06-008> (in Chinese)
- Zhao, J. M. (1998). On the evaluation of teaching materials for teaching Chinese as a Foreign Language. *Language Teaching and Linguistic Studies*, (03), 4-19. (in Chinese)
- Zhao, J. M. (2004). *Introduction to Teaching Chinese as a Foreign Language*. Commercial Press. (in Chinese)
- Zhou, X. B., & Chen, N. (2014). An e-library-based study of the vocabulary in Chinese textbooks in China and abroad and their localization features. *International Chinese Teaching and Research*, 03, 35-41. <https://doi.org/CNKI:SUN:HJXY.0.2014-03-015> (in Chinese)
- Zhou, X. B., & Li, T. Y. (2019). A comparative study of the vocabularies in Chinese made easy and easy steps to Chinese. *Journal of International Chinese Teaching*, (01), 70-77. <https://doi.org/CNKI:SUN:HJXY.0.2019-01-010> (in Chinese)
- Zhou, X. B., & Liu, Y. L. (2012). Research into vocabularies of Chinese elementary intensive reading textbooks. *Language Teaching and Linguistic Studies*, 05, 26-33. (in Chinese)

Zhou, X. B., & Zhang, P. (2018). An investigation of vocabulary selection in 12 Chinese teaching materials. *TCSOL Studies*, (4), 25-35+49. (in Chinese)

Zhou, X. L. (1996). A brief discussion on the evaluation standards of foreign language teaching materials. *Foreign Language World*, (2), 60-63. (in Chinese)